

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/22/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201431
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201431.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : IMUNA PHARM, a.s., so sídlom v Šarišských Michaľanoch, Jarková 269/17, IČO : 36 473 685, právne zastúpený : Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Zoborská 13, IČO : 47 256 206, proti žalovaným : 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Stromová 2665/1, 2/ Výskumná agentúra, so sídlom v Bratislave, Sliačska 1523/1, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a Správ o zistenej nezrovnalosti z 19. júna 2017 č. N21700170/O02, č. N21700171/O02 a č. N21700172/O02, Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov z 19. júna 2017 č. 26220220157/Z01, č. 26220220157/Z02, č. 26220220157/Z03/01 a úradného listu Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157 zo 04. júla 2017 č. s. P 2497/2017-073, č. z. A 5472/2017-062, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. januára 2018 č. k. 6 S 123,125,126/2017-192 a o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením z 11. januára 2018 č. k. 6 S 123,125,126/2017-192 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a Správ o zistenej nezrovnalosti z 19. júna 2017 č. N21700170/O02, č. N21700171/O02 a č. N21700172/O02, Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov z 19. júna 2017 č. 26220220157/Z01, č. 26220220157/Z02, č. 26220220157/Z03/01 a úradného listu Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157 zo 04. júla 2017 č. s. P 2497/2017-073, č. z. A 5472/2017-062 (ďalej aj ako „opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy“), ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky

na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva. Správny súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobcu“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca si uplatnil trovy kasačného konania. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) Správneho súdneho poriadku - správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. j) Správneho súdneho poriadku - správny súd podanie nezákonne odmietol.

3. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný orgán verejnej správy v 1/ rade listom z 11. apríla 2018 a žalovaný orgán verejnej správy v 2/ rade listom z 25. apríla 2018 a zhodne žiadali, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné zamietnuť.

5. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a opatrení žalovaného orgánu verejnej správy - Správ o zistenej nezrovnalosti z 19. júna 2017 č. N21700170/O02, č. N21700171/O02 a č. N21700172/O02, Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov z 19. júna 2017 č. 26220220157/Z01, č. 26220220157/Z02, č. 26220220157/Z03/01 a úradného listu Aktualizácia Správ o zistenej nezrovnalosti a Žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220220157 zo 04. júla 2017 č. s. P 2497/2017-073, č. z. A 5472/2017-062, ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva.

6. Podľa ustanovenia § 464 ods. 1 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

7. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom vo veci sp. zn. 6 Sžfk 22/2018, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia len poukazuje na svoje obdobné rozhodnutie - uznesenie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2019 sp. zn. 6 Sžfk 22/2018, s ktorým sa plne stotožňuje a konštatuje, že argumentácia žalobcu v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd odmietol jeho správnu žalobu ako neprípustnú a ďalej uvádza prevzatú časť obdobného rozhodnutia.

8. „32. V rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej správy a žiadosti, a teda či podliehajú prieskumu správnym súdom. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi a závermi jeho uznesenia plne stotožňuje.

33. Preskúmaniu správnym súdom podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

34. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

35. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

36. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Rozhodnutia, ktoré správne súdy nepreskúmajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a) až h) obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

37. V predmetnej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z., keďže predmetom preskúmanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 18 960,99 eura s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o poskytnutí NFP, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou sťažovateľa.

38. Z citovaného ustanovenia § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) SSP.

39. Kasačný súd konštatuje, že správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takého právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

40. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že predmetnú správu je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona č. 528/2008 Z. z..

41. Ak na základe žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné. Rovnako vo vzťahu k prípadnej povinnosti vrátiť jeden a pol násobok sumy uvedenej vo výzve, ktorú môže uložiť iba žalovaný vydaním rozhodnutia, kasačný súd uvádza, že až toto rozhodnutie môže byť následne preskúmané, či nezasiahlo do práv žalobcu. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté nie je preskúmateľné správnym súdom.

42. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

43. Sťažovateľ sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Vzhľadom k tomu, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť mu závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov sťažovateľa, kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

44. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.“

9. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietskami žalobcu sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, v dôsledku čoho správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva žalobcu na spravodlivý proces. Námietky žalobcu vyhodnotil kasačný súd ako nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

10. Žalobca sa v kasačnej sťažnosti domáhal priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd podanej kasačnej sťažnosti odkladný účinok nepriznal vzhľadom k tomu, že opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy nie sú spôsobilé spôsobiť žalobcovi závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do jeho práv a právom chránených záujmov. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 188 Správneho súdneho poriadku zamietol.

11. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.